

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/530/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

3/2016. számú (II. 4.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ képviseletében meghatalmazott képviselő által, 2015. november 4-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2016. február 4-én megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos nevében a meghatalmazással igazolt jogi képviselője 2015. november 4-én, postai úton terjesztette elő panaszbeadványát, amelyben a panaszos a vele szemben 2015. október 15-én foganatosított rendőri intézkedést kifogásolja.

I.

1) A panaszos jogi képviselője beadványában előadta, hogy panaszt szeretne előterjeszteni a Kerületi Rendőrkapitányság által, a panaszossal szemben 2015. október 15-én alkalmazott előállítás miatt.

A fentebbi napon J. Önkormányzata területén, a M. utca 10/b. III. emelet 18. szám alatti j-i önkormányzati tulajdonú bérlakást érintő lakás kiürítése iránti perben született jogerős határozat végrehajtására került sor. A panaszos a végrehajtást foganatosító önálló bírósági végrehajtó megérkezése előtt tizenöt aktivistával felsorakozott az érintett lakás körfolyosójára nyíló bejárati ajtaja elé, hogy jelenlétével akadályozza a bírósági végrehajtást, a lakás

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

kiürítését, így kívánván felhívni a közvélemény figyelmét a Magyarországon egyre több embert érintő lakhatási problémákra, az elhelyezés nélküli kilátások embertelenségére.

Az önálló bírósági végrehajtó felszólította az aktivistákat, hogy a végrehajtást ne akadályozzák. Miután az aktivisták a felszólításnak nem tettek eleget, az önálló bírósági végrehajtó a rendőrség közreműködését kérte.

A rendőrség képviselője elsőként egyenként felszólította az aktivistákat, hogy igazolják magukat. A tizenöt aktivista iratait a rendőrök az egyes személyek személyazonosságának megállapítása nélkül, egyben gyűjtötték össze. A panaszos a személyazonosító okmányát a rendőrség képviselőjének átadta.

A rendőrség képviselője, L. N. r. tzs. felszólította az aktivistákat, hogy hagyjanak fel a cselekményükkel, mivel azzal jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést követik el, valamint tájékoztatta őket az előállítás és kényszerítő eszközök alkalmazásának a lehetőségéről. A felszólításnak a csoport öt tagja tett eleget, a többi tíz aktivista a helyén maradt.

Az általános felszólítást, valamint más aktivistákkal szembeni intézkedés megkezdését követően a mögötte álló aktivistákkal összekapcsolódó panaszost a rendőrség képviselője ismételt felszólította a szabálysértés abbahagyására, valamint tájékoztatta az előállítás és a kényszerítő eszközök alkalmazásának a lehetőségéről.

Mivel a panaszos a felszólításnak nem tett eleget, és a polgári engedetlenség eszközével passzív ellenállást tanúsított, a rendőrség képviselői testi kényszert alkalmaztak. Miután a panaszost a testi kényszer alkalmazásának hatására sikerült leválasztani az aktivisták előlancáról, a panaszos a saját lábán ment le a lépcsőn a két rendőr kíséretében, majd a ház előtt várakozó rendőrségi kisbuszba ültették.

Ezután a panaszos a Kerületi Rendőrkapitányságra szállították további kilenc aktivistával együtt. A panaszos ezután a rendőrség udvarán várakozott, hogy sorra kerüljön az előállító helyiségben. A panaszos a szabálysértési eljárási meghallgatását követően, körülbelül délután öt órakor távozhatott.

A kilakoltatásról, valamint a rendőri fellépésről az alábbi linken elérhető felvételek is készültek. Az [...] c. műsor 2015. október 22-i adása [link]. A rendőri intézkedés jelen felvétel 4 perc 40 másodperce és 5 perc 30 másodperce között látható.

Ezen kívül az intézkedésről további felvétel található meg az alábbi linken [link].

A Kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Körzeti Alosztály által [...] .id. számon nyilvántartott jelentése tartalmazza, hogy az intézkedést 10 óra 37 perckor kezdték meg. A panaszost 17 órakor engedték el. A jelentés nem tartalmaz utalást arra nézve, hogy a panaszos, miután eltávolították az előlancból bármilyen módon akadályozta a rendőri intézkedést, vagy továbbra is ellenállt volna. A rendőri jelentéshez csatolt parancsnoki vélemény csak az előállítás jogszerűségéről és szakszerűségéről szól, de nem tesz megállapítást arra nézve, hogy mi az oka annak, hogy ilyen hosszantartóan fenntartották azt.

A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 33. § (2) bekezdés f) pontja szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állítja azt, aki a szabálysértést az

abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani. Az Rtv. ezen szakasza pusztán lehetőségként rögzíti az előállítást, a jogalkalmazó mérlegelésére bízva az erről való döntést. E mérlegelési helyzetben a jogalkalmazó a rendőrnek kötelessége elvégezni a lehetséges intézkedés szükségességi, arányossági tesztjét, tehát az Rtv. 15. § alapvető szabályait fel kell hívnia, miszerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb nyolc órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, négy órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

Az alapvető jogok biztosa korábbi jelentésében már rámutatott, hogy „(...) önmagában az a tény, hogy a rendőrségnek a hatályos jogszabályok alapján valamilyen intézkedés megtételére jogi lehetősége (általános felhatalmazása) van, semmi esetre sem jelenti azt, hogy a megfelelő rendelkezés alapján elrendelt intézkedés alkotmányosságát (arányosságát), az alapjogok érvényesülése szempontjából ne lehetne és kellene vizsgálni. A jogszabályi felhatalmazás megléte – mint a jogállami hatalomgyakorlás alapvető ismérve – tehát elengedhetetlenül szükséges, de nem elégséges feltétel az alkotmányosság szempontjából. Fokozottan igaz ez akkor, amikor a rendőrségi intézkedés egy szabadságjog gyakorlását érintheti.” [AJB 730/2012.]

A panaszos által megvalósított szabálysértés – a szabálysértések között is – a kisebb súlyú kriminalitások közé tartozik. A szabálysértés megvalósítása során a panaszos a polgári engedetlenség eszközével kívánta felhívni a közvélemény figyelmét egy egyre nagyobb mértékű társadalmi probléma megoldatlanságára. A tudatosan vállalt polgári engedetlenség utalt arra, hogy a panaszos a szabálysértés elkövetésével és jogkövetkezményeivel tisztában volt.

Miután a rendőrség testi kényszer alkalmazásával eltávolította a panaszost az előláncból, semmilyen további ellenállást – sem aktívat, sem passzívat – nem tanúsított. Éppen ellenkezőleg, a rendőri intézkedés során számára adott minden jogszerű utasításnak eleget tett.

Mivel elzárással nem büntethető szabálysértésről volt szó, a bíróság elé állítás szóba sem kerülhetett, a rendőri jelentés által hivatkozott Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont második fordulata – az azonnali eljárás lehetősége – nem lett volna alkalmazható. Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont első fordulata szerinti előállítási ok esetében – tehát, hogy a szabálysértést felszólítás ellenére folytatta a panaszos – a rendőrségnek mérlegelnie kellett volna az Rtv. 15. § (1)-(2) bekezdésének megfelelően, hogy elérhető-e másként is az intézkedés törvényes célja, mint a panaszos előállításával. Mivel a panaszos a rendőri intézkedésnek megfelelően – a rendőri jelentés szerint is – igazolta magát, a szabálysértési eljárás a panaszos idézésével, meghallgatásával [a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 104. § (1) bekezdés], de akár a szabálysértési tényállás egyértelmű megítélésére tekintettel meghallgatás nélkül [Szabs. tv. 102. § (1) bekezdés] is lefolytatható lett volna.

A panaszos előállítását hat órán keresztül tartott. A rendőri jelentésben az áll, hogy 10 óra 37 perckor kezdték meg az intézkedést és 17 órakor engedték el a panaszost. Az intézkedésről készült már hivatkozott rendőri jelentés nem utal a panaszos olyan magatartására vagy körülményre, amely alapjául szolgálhatna egy öt órán át tartó előállításnak. Tekintve, hogy egy egyszerűen megítélhető szabálysértésről volt szó, illetve, hogy a panaszos az előlánból való eltávolítása után semmilyen módon nem állt ellen – és előtte is csak passzív ellenállást tanúsított, illetve szabályszerűen igazolta magát – a több mint öt órán át keresztül tartó előállítás teljes mértékben indokolatlan. Mind az elkövetett szabálysértés az erőszak minden formáját nélkülöző jellege, mind pedig a panaszos életkora, magatartása azt támasztja alá, hogy ilyen hosszú időn át tartó előállítás alkalmazásának nem volt jogalapja. Így az intézkedés – a jogi képviselő álláspontja szerint – sértette a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye II. cikkében rögzített emberi méltósághoz való jogából levezethető, illetve a IV. cikkében külön *explicite* garantált személyi szabadsághoz való jogát.

Amennyiben a Testület állásfoglalásában azt állapítja meg, hogy a panaszban foglalt intézkedés vagy cselekmény panaszos alapvető jogait nem vagy csak csekély mértékben sértette, a panaszos további kivizsgálására az eljárását foganatosító rendőri szervhez való áttételhez a panaszos hozzájárult. A panaszos ezen kívül hozzájárul, hogy a Testület a panasz kivizsgálása alapján hozott állásfoglalását – a személyazonosító adatoktól megfosztva – honlapján közzétegye.

2) A panaszos jogi képviselője beadványához mellékelte az előállítás végrehajtásáról/kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentést, amelyből az alábbiak derülnek ki.

A panaszossal szemben 2015. október 15-én 10 óra 37 perckor az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pont szerint igazoltatást, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerint átvizsgálást és az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. és II. fordulata alapján előállítást hajtottak végre. A személyi szabadság korlátozásának a helye B., M. utca 10/b. szám III. emelet 18. ajtó (előtti körfolyosó) alatti hely. Az intézkedés során a panaszossal szemben az Rtv. 47. § szerint testi kényszert alkalmaztak, az ellenszegülésének a megtörése érdekében. A kényszerítő eszköz alkalmazására figyelmeztetés történt. A rendőri intézkedés során sérülés nem keletkezett. Az Rtv. 18. § (1) bekezdés alapján a panaszos hozzátartozójának/ képviselőjének a kiértesítését nem kérte.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása részről az intézkedő rendőr jelentette, hogy a fentebbi napon H. S. r. szds. KMB Alosztályvezető tájékoztatta, hogy B., M. utca 10/b. szám III. emelet 18. ajtó alatt kilakoltatás foganatosítását hajtják végre. A kilakoltatáshoz rendőri intézkedést S. K. önálló bírósági végrehajtó kért, ... végrehajtási számú ügy alapján. Ezt követően H. S. r. szds. vezetésével a rendőr megjelent a fenti címen található lakás előtti körfolyosón az önálló bírósági végrehajtóval együtt, ahol a következőket észlelte. A III./18. számú lakás bejárati ajtaja előtt és ajtajában tíz fő egymásba karolva, illetve kapaszkodva ülve és állva tartózkodik. Az önálló bírósági végrehajtó S. K. felszólította ezen személyeket, hogy az intézkedést ne akadályozzák és a hatósággal működjenek együtt. Az ott tartózkodó személyek az együttműködést megtagadták, amelyet egyértelműen a részére szóban is kifejeztek. Erre tekintettel S. K. felkérte az ott tartózkodó rendőri egységet, hogy az intézkedéséhez a karhatalmi segítséget adják meg. A fentiekre tekintettel H. S. r. szds. utasítást adott az intézkedés megkezdésére. Az intézkedés megkezdésekor L. N. r. ftzls. felszólította az ott tartózkodó riportereket, hogy menjenek hátrébb és az intézkedéshez

biztosítsák a megfelelő helyet, amelynek eleget tettek. Ezek után L. N. r. tzls. felszólította az ajtónál tartózkodó személyeket, hogy „L. N. r. tzls. vagyok, a törvény nevében felszólítom Önöket, hogy a cselekményükkel hagyjanak fel, mert azzal a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést követik el!”, továbbá tájékoztatta őket, hogy amennyiben a szabálysértést ezen rendőri felszólítás ellenére folytatják, akkor elő lesznek állítva a Kerületi Rendőrkapitányságra, valamint velük szemben kényszerítő eszközt fognak alkalmazni. Erre reakció ezen személyek felől nem érkezett. Ezt követően L. N. r. ftzls. az ott tartózkodó személyekről megkérdezte, hogy van-e vezetőjük, amelyre nemleges válasz érkezett. A körfolyosón tartózkodó személyeknél, illetve kifüggesztve demonstrációs kellékek, transzparens, molinó nem volt. Ezt követően az intézkedéseket a rendőrök megkezdték, amely során a panaszost a rendőr a „Törvény nevében!” szavak előrebocsátásával felszólította, hogy tevékenységét fejezze be, mivel szabálysértést követ el. A panaszos a felszólítást megértette, viszont egyértelműen szóban közölte, hogy azzal nem fog együttműködni. Őt a rendőr ismételt felszólította, hogy fejezze be a törvénytörő cselekményét, különben vele szemben kényszerítő eszköz alkalmazására fog sor kerülni. A panaszos a felszólítást tudomásul vette, azonban az együttműködéstől továbbra is elzárkózott. Ezt követően ellenszegülése megtörése céljából testi kényszert alkalmazott a panaszossal szemben a rendőr, amely során a panaszos bal felkarját megfogta, illetve K. S. r. tzls. a panaszos jobb felkarját szintén megfogva majd a lakóházból kivezették. A panaszos az intézkedés során a rendőr felszólítására személyazonosító igazolványával igazolta magát. Ezek után H. S. r. szds. utasítására a panaszost a vele szemben intézkedő rendőr előállította a Kerületi Rendőrkapitányságra, ahol panasz- és sérülésmentesen őt a rendőr átadta B. r. ftörm-nek, aki az őrzését végrehajtotta. A fentieket a panaszossal szemben intézkedő rendőr jelentette K. A. r. örgy. KCSV-nek, D. Zs. r. ftzls. szolgálatirányító parancsnoknak.

A panaszost a Körözési Információs Rendszerben leellenőrizték, amelyben nem szerepelt. A fentiek alapján vele szemben szabálysértési feljelentést tettek.

A panaszosnak az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján kiadták az előállítás idejéről szóló igazolást és az előállítás okáról szóló tájékoztatót.

3) Az előállítás végrehajtásáról/kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás jog-és szakszerűnek minősítette a panaszossal szemben, az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pont alapján végrehajtott igazoltatást, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerinti átvizsgálást, valamint az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. és II. fordulóit szerint fogantatosított előállítást. Ezen kívül a parancsnok a végrehajtott intézkedéseket arányosnak is találta, azaz azok megfeleltek az Rtv. 15. §-ában meghatározott arányossági követelményeknek.

II.

A Testület megtekintette a panaszos jogi képviselője által mellékelte videofelvételeket.

1) Az első felvétel [link] összesen 10 perc 31 másodperc hosszúságú.

A felvétel 39. percében látható, amint az aktivisták közül hárman a lakóépület bejárati ajtaja mellé a falra kifeszítenek egy fekete színű transzparenst, amelyen fehér betűkkel az alábbi felirat olvasható: „KÖVETELJÜK AZ ELHELYEZÉS NÉLKÜLI KILAKOLTATÁSOK LEÁLLÍTÁSÁT”. A felvétel 45. percében a gangos lakóház III. emeletén, az érintett lakás ajtaja előtt, a körfolyosón legalább 10 személy tartózkodik. Az 53. percnél a lakás bejárati

ajtón túli részeit mutatják, ahol fotósok, riporterek, kameramanok tartózkodnak. A felvétel ezt követően a kilakoltatással érintett személyekkel készült interjút tartalmazza, vágóképekkel a pakolás folyamatáról. Közben az aktivisták végig elállják a lakás bejárati ajtaját, egymásba karolva állnak a lakás előtti folyosón.

A felvételeken két rendőr tűnik fel 4 perc 40 másodpercnél. Az aktivisták étláncot alkotva elállják a rendőrök és a végrehajtó útját. 4 perc 46 másodpercnél jól hallhatóan az egyik rendőr az alábbiakat mondja: „Jó napot kívánok! Legyenek szívesek beengedni a lakásba!”. A rendőri közlést követően továbbra is az ajtóban állnak, egymásba karolva az aktivisták, akiket egyébként a kamera hátulról vesz, hiszen a kameraman a lakásban áll. Ezt követően a rendőr szólal meg ismételten: „A rendőri felszólításnak eleget tesznek?”. Az egyik aktivista megkérdezi ezt követően a vele szemben álló rendőrtől, hogy „A rendőrségnek van esetleg olyan jogköre, hogy valamilyen hatósági kényszer, erőszakot nem tartalmazó megoldást próbálnak meg kieszközölni?”. Eközben az aktivistával szembeni rendőr kétszer is azt mondja, hogy „Nincs.” Majd a rendőr megkérdezi ugyanezen személytől, hogy álljon arrébb az ajtóból, amire az aktivista azt feleli, hogy „Nem fogom elengedni!”. 5 perc 11 másodpercnél a rendőr a „Kérem engedjen be!” szavakkal megkéri az aktivisták, hogy álljon odébb az ajtóból, amire az aktivista azt mondja, hogy „Nem!” és „Felhívom a figyelmét arra, hogy fájdalmat okoz, amit csinál!” és hogy „A Független Rendőrségi Panasztestülethez fordulok.” 5 perc 22 másodpercnél látható, amint két személyt, akik az ajtóban álltak a rendőrök megbilincseltek. A kezeiket hátra helyzetben bilincseltek meg, majd visszazámolva megpróbálják az ajtóból el nem távozó személyeket kiemelni. A felvételen látható, hogy az aktivisták egymásba karoltak, állnak a bejárati ajtóban és nem hajlandók elhagyni a helyszínt. Még a kényszerítő eszköz alkalmazása sem töri meg elsődlegesen az ellenállást, nem bontja szét a fogásokat. Ezt követően újabb interjú alanyokat hallgattak meg és a felvétel további részeiben rendőri intézkedés nem látható, hanem a felvétel a rendőri intézkedés alapjául szolgáló végrehajtási üggyel foglalkozik.

2) A második felvétel

[link] összesen 1 perc 10 másodperc hosszúságú. Az előző felvétellel szemben a körfolyosó távolabbi végén tartózkodott a felvételt készítő személy, így jól látható, hogy az érintett lakás előtt négy fő rendőr tartózkodott és már csak két fő aktivista. Ezen kívül 10 civil személy látható, akik riporterek, kameramanok, sajtósok, újságírók.

A hang torz, nem hallható teljesen, hangfoszlányok szűrhetők ki, mint „felhívom a figyelmét”, „ne álljon ellen a rendőri intézkedésnek”. A rendőri közlést követően a rendőrség hagyott időt arra, hogy az intézkedés alá vont személy a rendőri közlésben foglaltaknak eleget tegyen, azonban nem kívánt annak engedelmeskedni, így a rendőrök intézkedés végrehajtását tartották indokoltnak a lakás ajtóban tartózkodó személyekkel szemben. A felvétel 14. másodpercnél látható a megkezdett rendőri intézkedés, amely során két személy karjait hátra helyzetben megbilincseli három rendőr, egy pedig biztosítja az intézkedést. Ezen rendőr nem került interakcióba az intézkedés alá vonttal. Testi erő alkalmazásával megpróbálják a két intézkedés alá vonttat egymástól elszakítani, hiszen karjaikat összefonva állnak ezen személyek a lakás ajtajában és így állják el a rendőrök, valamint a bírósági végrehajtó útját. A felvétel végére, közel fél perc eltelte után sikerül a két személyt elszakítani egymástól. Az egyik aktivistát a rendőrök tartják kezükben úgy, hogy egy fő rendőr tartja a lábainál a levegőben, míg egy másik a bal karját, a harmadik pedig a jobb karját fogva próbálja meg elvinni az intézkedés helyszínéről.

3) A fentebb hivatkozott blog oldalon egy másik, közel 30 perces videofelvétel is látható, amelyen – bár nem lehet hallani – jól kivehető, hogy egy rendőr közvetlen interakcióba lép az egyik, földön ülő aktivistával. Felé hajolva, gesztikulálva kommunikál, kicsit meg is rogyasztotta a térdeit, hogy közel egy magasságba kerüljön az ajtó előtt akadályt képező ülő személlyel. Az ülő személyt testi kényszer alkalmazásával, nevezetesen keresztbetett karjainak a megragadásával és álló helyzetbe történő állításával sikerül az ajtóból eltávolítani a rendőröknek. A személyt a helyszínről elkísérik; saját lábain lemegy rendőri kísérettel a lépcsőn. Ezt követően egy másik rendőr lép oda és kerül interakcióba – az előzőekben ismertetett módon – egy másik földön ülő, az előző személy helyét elfoglaló aktivistával. A blog a videó alatt tartalmazza, hogy 10 óra 20 perckor „Elhangzott az első felszólítás, hogy az aktivisták ne akadályozzák a kilakoltatást. A rendőrség igazoltatja őket.”

III.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A Rendészeti Szervek Rendészeti Koordinációs Osztály vezetője 2015. december 3-án készítette el átiratát, amelyből az alábbiak derülnek ki.

Az osztályvezető a rendészeti helyettes úr megbízásából jelenti, hogy a panaszos jogi képviselője által, a Testülethez előterjesztett panasz tárgyában érkezett adatkérést, valamint a rendelkezésre álló releváns iratokat a szakterületét érintően megvizsgálta és az alábbiakat állapította meg.

A panaszos képviseletében eljáró jogi képviselő 2015. november 4-én előterjesztett panasza alapjául szolgáló rendőri intézkedésre 2015. október 15-én, B. város kerület M. utca 10/B. III/18. számú magánlakás előtt került sor, ahol a Kerületi Rendőrkapitányság hivatásos állománya végrehajtói eljárásban való közreműködésben vett részt, mivel Dr. S. K. önálló bírósági végrehajtó 2015. október 1-én kelt megkeresésében – a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (továbbiakban: Vht.) 45. §-ra való hivatkozással – igényelt rendőri közreműködést a fenti ingatlan birtokba adása érdekében.

Az önálló bírósági végrehajtó megkeresése alapján – figyelemmel az Rtv. 2. § (2) bekezdés b) pontjában, valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 37. § (2) bekezdésében foglaltakra – került sor a rendőri közreműködésre a végrehajtási eljárás helyszínén.

A helyszínen, a kötelezett lakása előtt a [...] Csoport aktivistái tartózkodtak, akik összekapaszkodva kívánták megakadályozni a végrehajtói eljárás megkezdését. A végrehajtó tájékoztatta a jelen lévőket a végrehajtási cselekmény okáról, menetéről; figyelmeztette őket az eljárás akadályozása esetén várható jogkövetkezményekről; felszólította őket, hogy ne akadályozzák a végrehajtói eljárást. A végrehajtó figyelmeztetését, felszólítását a jelen lévő aktivisták figyelmen kívül hagyták, ezért az önálló bírósági végrehajtó rendőri közreműködést kért a helyszínen tartózkodó rendőröktől.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdésében foglaltak alapján, a helyszínen eljáró rendőröket intézkedési kötelezettség terhelte, amely alapján többször felszólították a csoport tagjait, hogy passzív

magatartásukkal ne akadályozzák a végrehajtási eljárást, ellenkező esetben megvalósítják a Szabs. tv. 216. §-ába ütköző és aszerint minősülő jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést.

A rendőrök többszöri felszólítása ellenére, az aktivisták folytatták passzív magatartásukkal a végrehajtási eljárás akadályozását, ezért az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjában foglalt jogalapra tekintettel – mivel a szabálysértést abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatták, illetőleg velük szemben az eljárás azonnal lefolytatható volt – a kényszerítő eszköz alkalmazásának a kilátásba helyezésére történt figyelmeztetést követően, megkezdték az aktivisták előállítását a Kerületi Rendőrkapitányságra.

Az előállítások során az intézkedő rendőrök az Rtv. 47. §-ban foglaltak szerint – az ellenszegülés megtörésére testi kényszert, valamint azokkal szemben, akik nem voltak hajlandók az együttműködésre az Rtv. 48. § d) pontja, illetve a Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdés b) pontja alapján az ellenszegülés megtörésére bilincset alkalmaztak.

A panaszossal szemben bilinc alkalmazására nem került sor. [A rendőrök négy személlyel szemben alkalmaztak bilincset.]

Az előállított személyi szabadságának korlátozására, valamint a fogvatartottak tényleges elhelyezésére a Szolgálati Szabályzat 31. §-ában meghatározottak szerint, a rendőrkapitányság előállító helyiségében került sor. A panaszossal szemben az előállítás 2015. október 15-én 10 óra 35 perctől 18 óra 15 percig tartott. Az előállító helyiségben 15 óra 10 perctől 18 óra 15 percig tartózkodott. [A panaszos előállítása során hét személlyel szemben hajtottak végre előállítást.]

Az intézkedéssel érintett személyek részére az Rtv. 33. § (4) bekezdésében előírtakra figyelemmel, az előállításukról igazolást állítottak ki.

A szabálysértés abbahagyására történt többszöri felszólítás ellenére, a szabálysértés továbbfolytatása kellő jogalapot szolgáltatott az osztályvezető véleménye szerint az előállítások foganatosítására, ami a szükséges ideig tartott, figyelemmel arra, hogy az elkövetőkkel szemben a szabálysértési eljárás azonnali lefolytatásának a feltételei fennálltak. Az előállítás jogalapja mellett, annak szükségszerűségét a végrehajtási eljárás zavartalan lefolytatásának biztosítása is indokolta, továbbá az előállított személyekkel szemben a szabálysértési eljárás azonnali lefolytatására adott okot, hogy annak összes szükséges feltétele adott volt. A szabálysértési eljárásban hozott határozatok kihirdetését követően az előállított személyeket szabadították.

Az osztályvezető álláspontja szerint a helyszínen az intézkedő rendőröknek a sorozatos – a szabálysértés abbahagyására történt – felszólítás figyelmen kívül hagyása miatt, az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja kellő jogalapot szolgáltatott az előállításokra. A kényszerítő eszközök alkalmazása körében a testi kényszerre a passzív ellenállást tanúsító elkövetőkkel szemben – akik összekapaszkodva akadályozták a végrehajtási eljárást – az Rtv. 15. §-ában deklarált arányosság követelményét érvényesítve, jogszerűen és szakszerűen került sor. A testi kényszert követően, az együttműködésre továbbra sem hajlandó aktivistákkal szemben, az ellenszegülés megtörése érdekében alkalmaztak bilincselést, amely a szükséges ideig tartott, az időtartam indokoltsága azonban a rendelkezésre álló iratokból nem ítéltető meg.

A fentiekre való tekintettel, szerencsésebb lett volna az aktivistákkal szemben fogatosított előállításokat követően, a szabadság korlátozását követő mielőbbi szabadítás érdekében a szabálysértési eljárást rövidebb idő alatt befejezni.

2) H. S. r. szds. KMB Alosztályvezető 2015. október 15-én kelt jelentésében előadta, hogy a fentebbi időpontban, 10 óra 15 perckor, a fentebb meghatározott ingatlannál megjelent, mivel S. K. önálló bírósági végrehajtó a fenti lakással kapcsolatban végrehajtási cselekményt fogatosított.

A rendőri jelenlétet előzetes információ alapján kérte az önálló bírósági végrehajtó. A végrehajtónak információ jutott a birtokába arról, hogy a fenti címen fogatosítani kívánt intézkedését a [...] Csoport aktivistái meg akarják akadályozni. Az információ valóságáról a civil ruhás rendőrök helyszínre küldésével győződött meg H. S. r. szds. A civil ruhás rendőrök a helyszínen megjelenve azt tapasztalták, hogy a III. emeleten, a körfolyosón sajtó képviselőjében mintegy 15 fő várakozik (kamerákkal, fényképezőgépekkel). A III. emelet 18. szám alatti lakás előtt, illetve a lakás nyitott ajtajában mintegy 10 fiatal férfiból illetve nőből álló csoport állt, illetve ült. A jelentéstételt követően megfelelő rendőri erőt vontak össze a Kerületi Rendőrkapitányságon (1 + 9 fő).

A helyszínre az önálló bírósági végrehajtóval együtt érkeztek a rendőrök. A végrehajtó a lakás ajtajában ülő, illetve álló személyeket tájékoztatta a végrehajtási cselekmény okáról, lefolytatásáról, valamint felhívta a figyelmüket arra, hogy amennyiben a végrehajtást akadályozzák, akkor a helyszínen jelenlévő rendőri erő segítségét fogja kérni. A csoport tagjai a végrehajtó felszólításának nem tettek eleget. Ekkor a végrehajtó rendőri segítséget kért. A helyszínen a lakáshoz legközelebb álló L. N. r. tzs-t utasította H. S. r. szds. arra, hogy szólítsa fel a lakás ajtajában ülő, illetve álló személyeket arra, hogy a lakás ajtaját hagyják el, ne akadályozzák a végrehajtót a munkájában, egyben pedig megkérdezte tőlük, hogy ki a csoport szószólója, vezetője. A kérdésre mindannyian azt válaszolták, hogy a tetteikért ők saját maguk a felelősek, nincsen vezetőjük. L. N. r. tzs. újabb felszólításra közölte a „Törvény nevében!” szavak előrebocsátásával, hogy cselekményükkel szabálysértést valósítanak meg; egyben pedig közölte velük, hogy amennyiben a cselekményüket továbbfolytatják, akkor a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést valósítják meg; továbbá, hogy velük szemben kényszerítő eszközöket (testi kényszer, bilincs) fognak alkalmazni, valamint a Kerületi Rendőrkapitányságra elő lesznek állítva. A felszólításnak egyik személy sem tett eleget, továbbra is az ajtóban ültek, álltak, a karjukat és lábukat összefogva, összevonva. Ezt tapasztalva a függőfolyosón tartózkodó személyeket (újságírók, fotóriporterek, kameramanok) felszólították a rendőrök arra, hogy a rendőri intézkedés helyszínétől távolabb helyezkedjenek el. Akik ezen felszólításnak eleget tettek a lakás ajtótól hátrébb húzódtak, a lépcsőház felé szabad utat biztosítottak. Ekkor a rendőri intézkedésnek ellenszegülő személyeket testi kényszer illetve bilincs alkalmazásával a helyszínen lévő rendőrök egyesével elkezdték az utcán parkoló szolgálati autókhoz kísélni, levinni. A bírósági végrehajtó ekkor közölte H. S. r. szds-sal, hogy a szomszéd házban, M. utca 12. szám, is lesz egy kilakoltatás és ugyanezen csoport aktivistái azt is akadályozni szeretnék.

A fenti helyszínen a rendőrök 11 főt vontak rendőri intézkedés alá. Egy főt igazoltattak, akit a személyi adatainak megállapítását követően elbocsátották, hiszen ő nem szegült ellen a rendőri intézkedésnek, az ő személyes adatainak a megállapítására egyéb okból volt szükség. Hét főt igazoltattak, előállítottak, velük szemben testi kényszert, bilincset alkalmaztak. Három

főt igazoltattak, előállítottak és velük szemben testi kényszert alkalmaztak. (Ezen személyek közül egy fő fiatalkorú volt.)

A fenti helyszínen, a III. emeleten semmiféle demonstrációra utaló tárgy (transzparens, molinó) nem volt, az ott a végrehajtó által foganatosított, valamint a rendőri intézkedésnek ellenálló személyek nem közölték az intézkedő rendőrökkel, hogy a fenti helyszínen demonstrációt tartanak. A lakóház bejárata mellett, a ház falára egy fekete molinót feszítettek ki, amin fehér betűkkel a „követeljük az elhelyezés nélküli kilakoltatások leállítását” felirat volt olvasható. Ezen felirat előtt demonstrációs kellékekkel álló személy nem volt. A molinó előtt állók nem nyilatkoztak arról, hogy demonstrációt tartanak. Az itt álló személyek folyamatosan cserélődtek, többször csak az újságírók álltak előtte.

A fenti helyszínen foganatosított rendőri intézkedéseket folyamatosan jelentette H. S. r. szds. S. P. r. alezredes Rendészeti Osztályvezetőnek, valamint 11 óra 55 perckor M. Gy. r. alezredes TIK ügyeletvezetőnek.

3) M. G. r. alezredes kapitányságvezető 2015. december 3-án készítette el a sérelmezett rendőri intézkedés vonatkozásában az átiratát, amelyből kiderül, hogy S. K. önálló bírósági végrehajtó az eljárás lefolytatásához a Vht. 45. §-ra hivatkozva két fő rendőri segítség biztosítását kérte a Kerületi Rendőrkapitányság részéről. Az eljárás célja a fentebb meghatározott ingatlan bérbeadása (kiürítése).

A helyszínre H. S. r. szds. és a végrehajtó együtt érkeztek. A végrehajtó a lakás ajtajában ülő, illetve álló személyeket tájékoztatta a végrehajtási cselekmény okairól, lefolytatásáról, valamint felhívta a figyelmüket, hogy amennyiben a végrehajtást akadályozzák a helyszínen jelen lévő rendőri erő segítségét fogja kérni. A csoport tagjai a végrehajtó felszólításának nem tettek eleget. Ekkor a végrehajtó rendőri segítséget kért.

A helyszínen a lakáshoz közelebb álló L. N. r. tzs. - H. S. r. szds. utasítására – a lakás ajtajában ülő, illetve álló személyeket felszólította, hogy a lakás ajtaját hagyják el, ne akadályozzák a végrehajtót a munkájában, egyben pedig megkérdezte tőlük, hogy ki a csoport szószólója, vezetője. A kérdésre mindannyian azt válaszolták, hogy a tetteikért ők saját maguk felelősek, nincsen vezetőjük. A rendőr újabb felszólításra közölte a „Törvény nevében!” szavak előrebocsátásával, hogy cselekményükkel szabálysértést valósítanak meg, egyben pedig azt is közölte velük, hogy amennyiben a cselekményüket továbbfolytatják, akkor a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést valósítják meg. Azt is közölte velük, hogy kényszerítő eszközt (testi kényszert, bilincset) fognak a rendőrök alkalmazni, valamint a Kerületi Rendőrkapitányságra elő lesznek állítva. A felszólításnak egyik személy sem tett eleget, továbbra is az ajtóban ültek, álltak; a karjukat, lábukat összefogva, összevonva.

Az igazoltatásra a helyszínen került sor a vonatkozó jogszabályok előírásainak megfelelően.

A rendőrök alkalmaztak testi kényszert a panaszossal szemben, az ellenszegülés megtörése érdekében az Rtv. 47. §-ában foglaltak alapján.

A panaszossal szemben bilincs alkalmazására nem került sor.

A panaszos személyi szabadságát 10 óra 37 perctől 17 óráig korlátozták. Rajta kívül hét további személyt állítottak elő. A személyek előállítására alatt került sor a rendőri jelentés elkészítésére, a szolgálatirányító parancsnok részéről a parancsnoki vélemény, illetve kivizsgálás végrehajtására, valamint a fent nevezettek meghallgatására és velük szemben határozat meghozatalára.

Az eljárási cselekmények foganatosításának időpontjait az eljárás alá vont személy meghallgatásáról készült jegyzőkönyvek tartalmazzák.

Az intézkedés helyszínén tartózkodtak még újságírók, fotóriporterek, kameramanok, akiket az intézkedő rendőrök felszólítottak, hogy az intézkedés helyszínétől távolabb helyezkedjenek el. Ezen felszólításnak eleget tettek, a lakás ajtajától hátrébb húzódtak, a lépcsőház felé szabad utat biztosítottak.

A panaszos nem terjesztett elő a rendőri intézkedéssel szemben panaszt a Kerületi Rendőrkapitányságon.

A helyszínen H. S. r. szds., H. S. P. r. ftőrm., B. Z. r. ftőrm., K. S. r. tzs., M. M. K. r. őrm., F. F. r. ftőrm., L. N. r. tzs., P. T. r. tőrm. és S. S. r. ftőrm. tartózkodtak.

4) A rendőrség megküldte az önkéntes bírósági végrehajtó által, a részükre küldött 2015. október 1-én kelt megkeresést, amelyben a végrehajtó előadta, hogy H. S. r. szds. rendészeti osztályvezetőtől kérelmezi 36 darab ügyben rendőri segítséget nyújtson.

A végrehajtó a megkeresésben foglaltakat a Vht. 45. §-ában foglaltakra alapozza. Ez alapján a felsorolt 36 darab ügy mindegyikében két fő rendőri segítség biztosítását kérelmezi. Az eljárások célja az ingatlanok birtokbaadása (lakáskiürítés).

A sérelmezett intézkedés alapját a 2015. október 15-én 9 órakor megkezdett végrehajtási cselekmény képezte, amely során négy lakás kiürítéséhez kért rendőri segítséget a végrehajtó.

5) A rendőrség mellékelte egy az intézkedés kapcsán keletkezett előadói ívet, amely tartalmazza, hogy Dr. S. K. önkéntes bírósági végrehajtó a küldő szerv. A tárgy pedig 36 db. karhatalom.

6) Az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személyről szóló nyomtatvány szerint a panaszos előállítását 2015. október 15-én, 10 óra 10 perckor kezdték meg. Az előállítás okát az képezte, hogy a panaszos a jogszerű intézkedéssel szemben engedetlen volt.

A panaszost a nyomtatvány szerint 13 órakor helyezték el az előállítóban, majd 17 órakor bocsátották el onnan. Étkezésre vonatkozó megjegyzés: normál. Nem önveszélyes; nem bódult, ittas; nincs sérülése; nem hivatkozott sérülésre; orvosi ellátás nem történt; egyéb intézkedés (átadás, őrizetbe vétel) nem történt.

7) Az előállítás idejéről szóló igazolás szerint a panaszost a rendőrség személyi szabadságában 2015. október 15-én 10 óra 10 perctől 17 óra percig korlátozta a Kerületi Rendőrkapitányság V. utca 36. szám alatti épületében.

Az előállítás időtartama alatt sérülése vagy panasza nem keletkezett. A panaszos aláírásával hitelesítette az igazolást és azt is kijelentette, hogy az igazolásból egy példányt átvett.

8) A panaszost, mint eljárás alá vont személyt 2015. október 15-én 15 óra 42 perc és 15 óra 43 perc között hallgatták meg.

A panaszos a szabálysértés elkövetését nem ismerte el és vallomást sem kívánt tenni.

9) A rendőrség csatolta a 2015. október 15-én kelt, a panaszossal szemben megindult szabálysértési eljárásban meghozott határozatot, amely az alábbiakat tartalmazza.

A panaszost a szabálysértési hatóság a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetése miatt 51. 400 Ft pénzbírsággal sújtja.

A határozat indokolása szerint a Kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Körzeti Megbízotti Alosztály jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetése miatt feljelentést tett az alábbi történeti tényállás alapján. A rendőri feljelentés szerint 2015. október 15-én, 10 óra 37 perckor B., kerület M. utca 10/b. III. emelet 18. szám alatt található lakásban kilakoltatás végrehajtása volt folyamatban. A kilakoltatás végrehajtói okirat alapján folyt. A végrehajtás biztosítása végett a rendőrség közreműködését kérte S. K. önálló bírósági végrehajtó.

A fenti cím előtti körfolyosón az intézkedő rendőrök a bírósági végrehajtóval együtt jelentek meg, ahol észlelték, hogy a III. emelet 18. számú lakás bejárati ajtaja előtt és az ajtajában 10 személy egymásba karolva, illetve kapaszkodva, ülve és állva tartózkodik. S. K. önálló bírósági végrehajtó felszólította ezen személyeket, köztük a panaszost is, hogy az intézkedést ne akadályozzák, a hatósággal működjenek együtt. Az ott tartózkodó személyek az együttműködést megtagadták, az erre irányuló szándékukat szóban is kifejezték. Erre tekintettel S. K. felkérte az ott tartózkodó rendőri egységet, hogy az intézkedéshez a szükséges karhatalmi segítséget adja meg. Erre tekintettel a rendőri egység parancsnok H. S. r. szds. utasítást adott az intézkedés megkezdésére. Ennek keretében L. N. r. ftzls. felszólította az ajtónál tartózkodó személyeket, hogy cselekményükkel hagyjanak fel, mert azzal jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést követnek el, továbbá tájékoztatta őket, hogy amennyiben cselekményüket a rendőri felszólítás ellenére folytatják, akkor előállítják őket. A felszólításra a panaszos nem reagált. Ezt követően az intézkedő rendőr ismételt felszólította a panaszost és társait a cselekmény abbahagyására, amelyre a panaszos egyértelműen közölte, hogy a felszólításnak nem tesz eleget. Ezt követően a rendőr ismételt felszólította a panaszost és társait a törvénysértő cselekmény abbahagyására, illetve tájékoztatta őket, hogy amennyiben ennek nem tesznek eleget, kényszerítő eszköz alkalmazására fog sor kerülni. A panaszos és társai az együttműködéstől továbbra is elzárkóztak. Ezt követően a rendőrök megkezdték a lakás előtt lévő személyek előállítását, köztük a panaszos előállítását is. Két rendőr a panaszos bal és jobb felkarját megfogta, majd a lakóházból kivezette, majd a Kerületi Rendőrkapitányságra előállították. A Kerületi Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság azonnali szabálysértési eljárást folytatott le az elkövetés helye szerint illetékességi ok alapján, amelynek során a panaszost meghallgatták, azonban a szabálysértéssel összefüggésben nem tett vallomást, de arra vonatkozóan nyilatkozott, hogy a szabálysértés elkövetését nem ismerte el.

A szabálysértési hatóság a döntés meghozatalakor okirati bizonyítékként értékelte a rendőri feljelentésben foglaltakat, amelynek során az alábbiakat állapította meg. A B., M. utca 10/B. III. emelet 18. szám alatti lakásból történő kilakoltatásra vonatkozó bírósági végzés alapján végrehajtást foganatosított a bírósági végrehajtó. E végrehajtás biztosításához rendőrségi közreműködést kért a helyszínrre. A rendelkezésre álló feljelentésből megállapítható, hogy a végrehajtás akadályoztatása abban nyilvánult meg, hogy a lakás előtt tartózkodó személyek – köztük a panaszos is – egyrészt nem engedték be a végrehajtót és az intézkedő rendőröket a lakásba, másrészt sem a végrehajtó, sem az intézkedő rendőr felszólítására nem hagyták el a helyszínt. A panaszos azon cselekményével, hogy a többszöri rendőri felszólításnak nem tett eleget, a jogsértő cselekményt nem hagyta abba és a lakás elöl nem távozott, szabálysértést követett el. A végrehajtási eljárásban folytatott rendőri közreműködésről a rendőrség szolgálati szabályzatának 37. § (1) bekezdése rendelkezik. Az Rtv. 19. § (1) bekezdés is relevanciával bír a kérdés tisztázásakor.

A fentiek alapján a rendőri intézkedés jogszerűsége – szem előtt tartva a rendőrség fő feladatát, amely a közbiztonság és a belső rend védelmében nyilvánul meg – , illetve a panaszos passzív engedetlensége megállapítható, a tényállási elemek megvalósultak, ezáltal a panaszos elkövette a Szabs. tv. 216. §-ában nevesített jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést.

A panaszos cselekményével megvalósította a Szabs. tv. 216. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést, amelyet a jogszabályok 150. 000 Ft-ig terjedő pénzbírsággal rendelnek büntetni. A szabálysértési előadó megállapította, hogy szabálysértés miatt két éven belül – a szabálysértési nyilvántartási rendszer adatai alapján – a szabálysértési hatóság jogerősen marasztalta. Ezt a tényt az elmarasztalás mértékének megállapításakor figyelembe vették.

A szabálysértési előadó tájékoztatta a panaszost, hogy amennyiben az elmarasztalás enyhítésére, vagy mellőzésére irányuló kifogást nyújt be, akkor kérelmét az annak bizonyítására szolgáló irattal, iratokkal (azok másolataival) indokolt alátámasztani. Felhívta továbbá a figyelmét arra, hogy szabálysértés elkövetésétől a jövőben tartózkodjon, mert ismételt szabályszegés esetén a cselekmény szigorúbb elbírálás alá esik.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A Testület eljárásában megvizsgálta a panaszos által kifogásolt előállítást.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszos Magyarország Alaptörvénye IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A panaszossal szemben végrehajtott előállítás kapcsán a Testület az alábbi álláspontra helyezkedett.

a) Az előállítás jogalapja kapcsán a Testület az alábbi megállapításokat tette.

A rendőrség tájékoztatása szerint október hónap elején megkereste őket egy önálló bírósági végrehajtó, aki a Vht. 45. §-ában foglaltak alapján rendőri segítséget kért több végrehajtási cselekmény elvégzéséhez, nevezetesen lakások birtokbaadásához (kilakoltatásához). A megkeresésben felsorolt 36 cselekmény között szerepelt a panaszos által megjelölt lakás kilakoltatás is, amelynek végrehajtására 2015. október 15-én 9 órai kezdettel került sor. A rendőrség tájékoztatása szerint két fő rendőrt kért a végrehajtó a jogerős bírósági végzés zavartalan végrehajtásához. A végrehajtó tájékoztatását, figyelmeztetését követően nem tudta megkezdeni a végrehajtási cselekményét, hiszen több aktivista – közöttük a panaszos is – étláncot alkotva útját állták, nem engedték be a szoban forgó lakásba, útját állták. A végrehajtó felszólította a személyeket, hogy biztosítsák a jogerős bírósági végzés végrehajtását, amelyet passzív ellenállással a személyek nem tettek meg, így a végrehajtó a helyszínen tartózkodó rendőröktől karhatalmi segítséget kért a jogszerű intézkedés végrehajtásához. A rendőrök először az aktivistákat tájékoztatták arról, hogy cselekményük alkalmas a Szabs. tv. 216. §-ában foglalt jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség megvalósítására, így erre figyelemmel megkérték őket, hogy biztosítsanak szabad utat a végrehajtáshoz, engedelmeskedjenek a felszólításoknak. A személyek passzívan ellenálltak, nem reagáltak a rendőri közlésre. Egyes személyek álltak, mások ültek és szorosan egymáshoz kapcsolódtak, egymás karjaiba kapaszkodva. Ezt követően az egyik rendőr megkérdezte, hogy ki a vezetőjük, amelyre azt felelték, hogy nincs vezetőjük, mindenki saját maga felel a cselekedetért. Ezt követően az egyik rendőr a „Törvény nevében!” szavak előrebocsátásával felszólította az aktivistákat – a panaszost is – a követendő magatartására, és tájékoztatta őket, hogy amennyiben nem tesznek eleget a rendőri felszólításnak és a jogszerű intézkedésnek, akkor velük szemben előállítást és kényszerítő eszközt is alkalmazni fognak. Figyelemmel arra, hogy egyik személy sem tett eleget a rendőri felszólításnak, a helyszínen maradtak, álltak, ültek és egymásba kapaszkodtak, így a rendőrök megkezdték a személyek, így a panaszos helyszínről történő eltávolítását. A panaszos előállítását az Rtv. 47. § szerinti testi kényszer foganatosításával tudták végrehajtani. A panaszos személyi szabadságát az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja alapján korlátozták és aznap vele szemben szabálysértési eljárást is lefolytattak, amelyben pénzbüntetéssel sújtották.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdésének f) pontja szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani.

A rendőrség véleménye szerint a panaszos passzív ellenálló magatartása egyrészt alkalmas volt a Szabs. tv. 216. §-ában tilalmazott jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés megvalósítására, másrészt pedig a panaszossal szemben fennálltak azok a feltételek, amelyek az általa elkövetett szabálysértésre figyelemmel szabálysértési eljárás lefolytatásához szükségeltettek, így vele szemben aznap pénzbüntetéssel záródó szabálysértési eljárást folytattak le.

i) Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata vonatkozásában a Testület az alábbi konklúziót alakította ki.

A jogszabályhely értelmezése alapján kijelenthető, hogy az f) pont I. fordulata szerinti esetben az előállításhoz három feltétel együttes megvalósulása szükséges (konjunktív elemek):

a) egy jogszerűtlen magatartás, ami felveti szabálysértés elkövetésének gyanúját;

b) meghatározott személyhez vagy személyek csoportjához célzott rendőri felszólítás, amely a jogszerűtlen magtartás abbahagyására irányul; és végül

c) az, hogy a rendőri felszólítás ellenére a személy, vagy személyek csoportja ezen jogsértő magatartás elkövetését mégis folytatja.

A konjunktivitás jellegéből adódik, hogy bármely feltétel hiánya az előállítás jogszerűtlenségének megállapítását vonja maga után.

A Testület a megjelölt előállítási okra figyelemmel tehát először azt vizsgálta, hogy a konkrét helyzetben felmerülhetett-e valamely szabálysértés elkövetésének olyan szintű gyanúja, amely folytatása esetén elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra.

A rendőrségi átirat és a Testület által kialakított történeti tényállás szerint a panaszossal szemben a helyszínen felmerülhetett a Szabs. tv. 216. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő szabálysértés elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanú.

A Szabs. tv. 216. § (1) bekezdése értelmében, aki a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, szabálysértést követ el.

A Testület az eset kapcsán utal az Rtv. 19. §-ára is, amely a következőként rendelkezik.

„19. § (1) A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek – ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik – mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.

(2) A rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén az e törvényben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.”

A Testület által kialakított történeti tényállás szerint a rendőrség intézkedésére a kifogásolt esetben azért került sor, mert október hónap első felében egy jogerős bírósági végzés végrehajtásához kért segítséget egy önálló bírósági végrehajtó. A végrehajtási cselekmény megvalósítását aktivisták – közöttük a panaszos is – passzív ellenálló magatartásával úgy gátolta, hogy élőláncot alkotva, így élő akadályt képezve akadályozták meg a végrehajtó és a rendőrök érintett lakásba történő bejutását. Végig a bejárati ajtóban és az azelőtti területen tartózkodtak. A helyszínre megérkező végrehajtó tájékoztatta a végrehajtási cselekményről, annak menetéről, okairól a helyszínen tartózkodókat, majd felszólította a személyeket, hogy a helyszínt hagyják el, ezzel teret engedve a végrehajtónak ahhoz, hogy a jogerős bírósági végzésben foglaltaknak érvényt szerezzen. Mivel a személyek passzívan ellenálltak a felszólításnak, nem engedték be a lakásba a végrehajtót, elállták az útját, így a végrehajtó rendőrségi karhatalmi segítséget kért, amelynek keretén belül a rendőrség először felszólította a helyszínen tartózkodókat, így a panaszost is a helyszín elhagyására és arra, hogy ne gátolják a jogszerű végrehajtási cselekmények elvégzését. A Testület rendelkezésére bocsátott felvételekből és magából a panaszbeadványból is egyértelműen kiderül, hogy a panaszos és társai nem kívánták elhagyni a helyszínt, nem akartak engedelmeskedni sem a végrehajtó, sem pedig a rendőri felszólításoknak. A panaszos beadványában is kifejezi, hogy a helyszínen elhangzott rendőri felszólítás, amelynek nem engedelmeskedett; passzívan ellenállt. Ezt követően az intézkedő rendőr megkérdezte, hogy ki az aktivisták vezetője, amely kérdésre

reagáltak és kifejezték a helyszínen tartózkodók, hogy nincs vezetőjük, mindenki a saját felelősségére cselekszik. Ezt követően a rendőrség ismételt felszólította a személyeket – álláspontjuk szerint a „Törvény nevében!” szavak előrebocsátásával, amely egyértelműen nem derül ki a Testület rendelkezésére bocsátott dokumentumokból – a helyszín elhagyására és arra, hogy engedelmessé legyenek a jogszerű rendőri intézkedésnek. Ezt követően tájékoztatták a személyeket, hogy amennyiben nem tesznek eleget a jogszerű rendőri intézkedésnek, így továbbra is ellenálló magatartást tanúsítanak, akkor cselekményük alkalmas a Szabs. tv. 216. §-ában nevesített jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés megvalósítására, így erre figyelemmel őket elő fogják állítani és ellenálló magatartásukra figyelemmel kényszerítő eszközöket is alkalmaznak velük szemben. A panaszos is beadványában megerősítette, hogy nem tett eleget a felszólításnak, passzívan ellenállt, amelyet a panaszos által a Testület rendelkezésére bocsátott felvételek is megerősítenek. Erre figyelemmel a rendőrség észlelhette azt a helyszínen, hogy a panaszos a többszöri felszólításnak nem tett eleget, így nem hagyta el a helyszínt, nem engedelmessé lett sem a végrehajtó, sem pedig a rendőrség többszöri, célzott, a követendő magatartást tartalmazó felszólításának, hanem a helyszínen maradt és akadályozta a végrehajtást, így passzív ellenálló magatartást fejtett ki. A Testület által megtekintett felvételeken jól kivehető, hogy a rendőrség hagyott kellő időt, alkalmat a követendő magatartásra, azonban annak a panaszos nem tett eleget. A panaszos az általa a helyszínen tanúsított cselekményét a beadványában is megerősítette, így a rendőrség a helyszínen tapasztalhatta azt, hogy a panaszos passzív, ellenálló magatartása alkalmas a Szabs. tv. 216. §-ában foglalt jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés megvalósítására, így az felvethette a szabálysértés elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanút, amelyet további eljárási cselekmények foganatosításával indokolt volt tisztázni a felmerült egyszerű gyanú gyengítése, kizárása, vagy megalapozása érdekében.

Így mivel a panaszos a magatartásával a rendőri jelenlétre és a többszöri rendőri felszólításra tekintettel sem hagyott fel, így a Testület véleménye szerint nem volt megalapozatlan az a rendőri vélemény, amely a jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetésére vonatkozott. Ennek kapcsán a Testület jelzi, hogy a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés megvalósulásához – figyelemmel az Rtv. 19. § szabályaira – egyrészt szükséges egy rendőri intézkedés, amely nem nyilvánvalóan jogszerűtlen, másrészt az, hogy ezzel az intézkedéssel szemben valaki ellenszegülést tanúsítson.

Utóbbi tényállási elem (az ellenszegülés) megállapításához pedig a Testület álláspontja szerint vagy aktív, tevőleges, az intézkedés céljának ellenszegülő – de a rendőr személyét fizikailag nem támadó – magatartás szükséges, vagy egy intézkedés végrehajtását gátló, passzív magatartás, szándékos nem cselekvés.

A Testület a következőkben azt vizsgálta meg, hogy vajon a helyszínen egy nem nyilvánvalóan jogellenes rendőri intézkedésre került-e sor.

A kérdéskör megítélése kapcsán a Vht. hivatkozott rendelkezése kimondja, hogy:

„45. § (1) A végrehajtó intézkedésével szembeni ellenszegülés esetén a végrehajtó tájékoztatja az ellenszegülést megvalósító személyt az ellenszegülés esetén követendő eljárásról és az ellenszegülés következményeiről, és közvetlenül a legközelebbi, általános rendőri feladatokat ellátó helyi rendőri szervhez fordul, amely köteles a végrehajtási

eljárásban haladéktalanul közreműködni az ellenszegülés megszüntetése végett a végrehajtó intézkedésének befejezéséig.

(2) Ellenszegülésnek minősül, ha a jogszerű végrehajtói intézkedéssel érintett személy

a) nem veti alá magát a végrehajtói intézkedésnek és fizikai erő kifejtés útján is igyekszik azt megakadályozni, vagy

b) a végrehajtói intézkedés során a számára jogszerűen adott végrehajtói utasításokat nem hajtja végre, és ezzel akadályozza a végrehajtói intézkedést.

(3) A végrehajtó a rendőrség közreműködését a következő adatokkal tünteti fel a végrehajtási cselekményről készült jegyzőkönyvben:

a) intézkedés alá vont személy neve, anyja neve, születési ideje és helye, valamint személyazonosításra alkalmas okiratának száma vagy arra való utalás, hogy ezen adatok megállapítására irányuló intézkedés milyen okból nem vezetett eredményre,

b) a rendőri intézkedés megtételének ténye és az alkalmazott kényszerítő eszköz megnevezése,

c) az ellenszegülés esetén követendő eljárásról és az ellenszegülés következményeiről történő tájékoztatás megtörténte,

d) egyéb lényeges jognyilatkozatok, körülmények.

(4) A rendőri közreműködés jogszabályban meghatározott költségtérítésének összege végrehajtási költség; azt előlegezni nem kell. A végrehajtó a közreműködő rendőri szerv igazolása és a végrehajtási cselekményről készült jegyzőkönyv alapján megállapítja a költségtérítés összegét, és az erről szóló jegyzőkönyvet kézbesíti a feleknek.

(5) A rendőri szerv az intézkedéstől számított 8 napon belül megküldi a költségtérítés megállapításához szükséges igazolást a végrehajtó részére.

(6) A költségtérítés behajtott összegét a végrehajtó a közreműködő rendőri szerv székhelye szerinti megyei (fővárosi) rendőr-főkapitányság részére fizeti meg.”

A Vht. rendelkezés kapcsán szükséges az Rtv. releváns szakaszait is ismertetni.

Az Rtv. 2. § (2) bekezdése 16. pontja alapján elvégzi a részére törvényben vagy kormányrendeletben megállapított, valamint az Európai Unió kötelező jogi aktusából vagy nemzetközi szerződésből eredő egyéb feladatokat.

Az Rtv. 19. § (1) bekezdés szerint a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható. Ezt egészíti ki a (2) bekezdés, amely értelmében a rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén az e törvényben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.

A Szolgálati Szabályzat 37. §-ában *expressis verbis* tartalmazza a végrehajtási eljárásban való rendőri közreműködésre vonatkozó szabályanyagot. Az (1) bekezdés előírja, hogy az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv az állami és a helyi önkormányzati szervek által fogantatosított végrehajtási eljárásban részt vevő személyek biztonsága megóvásához segítséget nyújt, valamint a végrehajtási eljárásban alkalmazható helyszíni kényszercselekményeknek való ellenszegülést megszünteti, továbbá - ha a végrehajtási kényszercselekményre feljogosított az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv közreműködését kéri - végrehajtja a bíróság intézkedésében meghatározott adós személye elleni kényszercselekményt. A (2) bekezdés szerint a rendőrt az erre irányuló kérelem alapján az illetékes rendőrkapitányság vezetője rendeli ki, sürgős esetben a

végrehajtási cselekményt foganatosító szóbeli kérésére is. A rendőr a végrehajtás helyszínén a közreműködést kérő intézkedése alapján működik közre. Sürgős kirendelés esetén a rendőrkapitányság vezetője legalább kétfős járőrt vezényel ki, amelynek vezetőjét a parancsnoki állományból jelöli ki. A (3) bekezdés alapján a rendőr végrehajtási cselekményeket nem végezhet, a végrehajtót kizárólagosan megillető kényszercselekményt nem foganatosíthat, rakodási, szállítási munkában nem vehet részt. A rendőr az Rtv-ben megállapított kényszerítő eszközök megfelelő alkalmazása mellett gondoskodik arról, hogy az illetéktelen személyeket távol tartsa a végrehajtás helyszínétől. Végezetül pedig a (4) bekezdés meghatározza, hogy a rendőr szolgálati előjárója köteles gondoskodni erősítésről, ha a feladat teljesítése nehézségekbe ütközik.

A hivatkozott jogszabályi előírásokra és a Testület által kialakított történeti tényállásra tekintettel megállapítható, hogy a helyszínen egy nem nyilvánvalóan jogszerűtlen rendőri intézkedés zajlott. A rendőri intézkedés alapját az adta, hogy október hónap elején 36 végrehajtási cselekmény, így közöttük a szóban forgó kilakoltatás végrehajtásához kért, egy önálló bírósági végrehajtó a Vht. 45. §-ában foglaltakra figyelemmel karhatalmi segítséget. Figyelemmel arra, hogy a végrehajtó tájékoztatására, figyelmeztetésére és többszöri felszólítására a panaszos és társai nem álltak el a kiűritendő lakás ajtaja előtt, így gátolták a végrehajtót abban, hogy egy jogerős kilakoltatásra irányuló határozatnak érvényt szerezzen, így a helyszínen tartózkodó rendőröktől segítséget kért az intézkedés eredményes végrehajtása érdekében. A fentiekben kifejtettek alapján a bírósági végrehajtó a panaszos és társai által kifejtett passzív, ellenálló magatartásra tekintettel kérelmezett a helyszínen tartózkodó rendőröktől karhatalmi segítséget. Az, hogy történt a követendő magatartás folytatására, azaz a szabálysértési, ellenszegülő magatartás kifejtésére történő rendőri felszólítás szintén megállapítható volt, hiszen a panaszos saját maga beadványában előadta, hogy nem kívánt engedelmeskedni a felszólításoknak, passzívan ellenállt. Így ennek kapcsán megállapítható, hogy elhangzott a helyszínen a követendő, jogszerű magatartás megvalósítására vonatkozó legalább két rendőri felszólítás, amelynek a panaszos és társai passzívan ellenszegültek.

Számba véve az előállítás jogalapja és a felhívott szabálysértési tényállás kapcsán a Testület által fentebb rögzített általános követelményeket, a panaszos előállítása tehát akkor lenne jogszerűnek minősíthető, ha

- egy nem nyilvánvalóan jogszerűtlen rendőri intézkedéssel szemben ellenszegülést tanúsít;
- az eljáró rendőrök felszólítják őt ezen ellenszegülő magatartás abbahagyására;
- azonban a panaszos ezt figyelmen kívül hagyva az intézkedéssel szembeni ellenállását tovább folytatta volna.

A Testület vizsgálata során mindhárom konjunktív elemet megvalósulni látta, így a fentiekben kifejtetteket összefoglalva a Testület álláspontja szerint az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata kellő jogszabályi felhatalmazást biztosított a rendőrség oldalán a panaszos személyi szabadságának a korlátozásához, így ezen körülményre tekintettel a Testület véleménye szerint nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga.

ii) Figyelemmel arra, hogy a rendőrség nemcsak az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulatra hivatkozva korlátozta a panaszost személyi szabadságában, hanem arra véleménye szerint az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont II. fordulata is felhatalmazást adott, így a Testületnek ezen előállítási ok vonatkozásában is, a jogalap vizsgálata kapcsán le kellett folytatnia az érdemi vizsgálatát.

A jogszabályhely II. fordulata értelmében, vagyis akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható hivatkozás vonatkozásában a Testület azt vizsgálta, hogy a panaszos megvalósíthatott-e konkrét szabálysértést az intézkedés helyszínén, a rendőrség beszerezte-e azon adatokat, amelyek alapján a szabálysértési eljárás megindítható, így az eljárás megkezdéséhez (szabálysértési feljelentés megtétele) és az eljárás lefolytatásához minden, a rendőrség rendelkezésére álló eszköz meg volt-e.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának II. fordulata alkalmazhatósági feltételeinek vizsgálata kapcsán a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy ahhoz, hogy a panaszossal szemben szabálysértési eljárás keretén belül szabálysértési határozatban szankciót határozzon meg a szabálysértési hatóság nem volt szükség ahhoz, hogy a panaszost a szabálysértési hatóság elé állítsa a rendőrség. A Testület véleménye szerint a szabálysértési eljárás eredményes lefolytatásához a rendőrség, mint szabálysértési hatóság rendelkezésére állt minden eszköz anélkül, hogy a panaszost az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont II. fordulata alapján személyi szabadságában korlátozni kellett volna. Erre figyelemmel a Testület nem fogadta el az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont II. fordulatára vonatkozó rendőrségi hivatkozást a panaszos személyi szabadságának a korlátozása kapcsán. A Testület véleménye szerint a panaszos személyi szabadságának a korlátozására ténylegesen az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata teremtette meg a kellő jogalapot.

A fentiekben kifejtetteket összegezve a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos személyi szabadságának a korlátozásához az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata szolgáltatta a megfelelő jogalapot, így erre figyelemmel nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga az előállítás foganatosítása kapcsán.

b) Mivel ugyanakkor az Rtv. 33. § (2) bekezdése alapján foganatosított előállítások esetén a jogalkotó a rendőr mérlegelési jogkörébe utalta az előállítás szükségességéről a döntést, a Testületnek a jogalap fennállásakor is vizsgálnia kell, hogy az előállítás megfelel-e az arányosság követelményének.

Az Rtv. 15. § (2) bekezdése ugyanis kimondja: több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással jár.

A panaszos előállítására az ügy adatai szerint azért került sor, mert a rendőri felszólításnak nem engedelmeskedett, passzív ellenszegülő magatartást tanúsított, így a rendőrség véleménye szerint a panaszos cselekményével a Szabs. tv. 216. §-ában foglalt szabálysértést valósította meg és az igazoltatása kapcsán a rendőrség birtokába került személyi adatai alapján az általa elkövetett szabálysértésre tekintettel a szabálysértési eljárás azonnali lefolytatásának a feltételei megvalósultak, így a rendőrség a panaszost az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont alapján előállította, lefolytatta a szabálysértési eljárást, amelyben a panaszost pénzbüntetésben marasztalták. A konkrét esetben tehát azt kellett vizsgálni, hogy az adott körülmények között szükség volt-e a panaszos előállítására annak érdekében, hogy a rendőri intézkedéssel szembeni ellenszegülését megtörjék és a szabálysértési eljárás lefolytatását is megkezdhesék.

A Testület álláspontja szerint a panaszos ellenszegülését, a szabálysértés továbbfolytatását más módon nem lehetett megtörni, és nem lehetett másként megakadályozni, mint az előállítás foganatosításával, így a Testület álláspontja szerint adott helyen, adott időben nem állt a rendőrség rendelkezésére, más kevésbé jogkorlátozó eszköz az elérni kívánt cél

realizálása érdekében, mint az előállítás végrehajtása. Azzal, hogy a panaszost előállították, így kiszakították abból a környezetből, amelyben a társaival összefogva a jogerős bírósági végzésben foglaltak végrehajtására irányuló eljárást akadályozták meg. A Testület álláspontja szerint a végrehajtási eljárás zavartalan lefolytatásának a biztosítása, a rendőrségi felszólításban foglaltaknak érvényre juttatása más módon nem volt biztosítható csak a személyi szabadságot korlátozó intézkedés végrehajtásával. A panaszos más módon nem volt rábírható ugyanis arra, hogy hagyja el a helyszínt és biztosítsa a végrehajtási eljárás zavartalan, akadálymentes lefolytatását. Ezen körülményekre tekintettel a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos által kifejtett magatartásra tekintettel a rendőrség csakis az előállítás foganatosításával tudta biztosítani a végrehajtási eljárás lefolytatását, így az előállítás foganatosítása megfelelt az Rtv. 15. §-ában meghatározott arányossági követelményeknek, ezért a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet.

Mindezek alapján a Testület úgy határozott, hogy a panaszossal szemben foganatosított előállítás megfelelt az Rtv. 15. §-ában meghatározott követelményeknek, így az arányos volt, ezért nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga.

c) Az előállítás időtartamának jogszerűsége kapcsán a Testület az alábbi megállapításokra jutott.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órás) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A rendőrség a panaszos személyi szabadságát az intézkedés kezdetétől 2015. október 15-én 10 óra 10 perctől korlátozta. Az összes hivatalos irat az előállítás végső idejét 17 órában jelölte meg, azonban a Rendészeti Szervek Rendészeti Koordinációs Osztályvezetője átiratában arról nyilatkozott, hogy 18 óra 15 perckor fejeződött be a panaszos előállítása ügy, hogy az előállító helyiségből ekkor bocsátották el. Az osztályvezető adatszolgáltatása ellentétben áll a panaszos előállítása során kiadott okiratokkal, hiszen azok a panaszos előállításának befejező idejét 17 órában határozzák meg azzal, hogy a panaszost az előállító helyiségben 13 órakor helyezték el. Ezzel szemben az osztályvezető véleménye szerint a panaszost az előállító helyiségben 15 óra 10 perckor helyezték el és 18 óra 15 perckor bocsátották el. A tapasztalt ellentmondást a panaszbeadványban foglaltak segítségével oldotta fel a Testület, hiszen abban a panaszos jogi képviselője előadta, hogy a panaszost 17 órakor

bocsátották szabadon. Erre figyelemmel az előállítás időtartamának jogszerűsége kapcsán a Testület nem vette figyelembe – az időtartamban vonatkozásában – az osztályvezető tájékoztatását.

A Testület rendelkezésére bocsajtott iratokból közelítő pontossággal rekonstruálta, hogy a panaszossal szemben, az előállításának ideje alatt milyen érdemi cselekményeket hajtottak végre. A rendőrök a helyszínen az intézkedésüket 10 óra 10 perckor kezdték meg a lakás előtt tartózkodó személyekkel szemben. A személyeket felszólították magatartásuk abbahagyására, majd amikor annak nem tettek eleget igazoltatták őket egyenként, majd ismétlen felszólították őket a követendő magatartásra, egyúttal pedig a jogsértő magatartás abbahagyására. Mivel a panaszos a legalább két rendőri felszólításban foglaltaknak nem engedelmeskedett, így a rendőrség a panaszos előállítása felől határozott. Mivel a panaszos önként nem engedte el a társait, akikkel össze volt kapaszkodva, így a rendőrség testi kényszer segítségével tudta a panaszos előállítását foganatosítani. Így a panaszossal a helyszínen az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerint igazoltatást, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerinti átvizsgálást, az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja szerint előállítást és az Rtv. 47. § szerint testi kényszert alkalmaztak. A panaszost a helyszínről elszállították a Kerületi Rendőrkapitányságára, ahol 13 órakor helyezték el az előállító helyiségben, ahol 17 óráig tartózkodott, majd pedig szabadon bocsátották. A rendőrség vele szemben szabálysértési eljárást indított, amelyben 15 óra 42 perc és 15 óra 43 perc között hallgatták meg és végül szabtak ki vele szemben pénzbírságot. Ezen időintervallumban a rendőrség további hét személyt állított elő és folytattak le velük szemben szabálysértési eljárást. A rendőrség tehát a panaszos személyi szabadságát 10 óra 10 perctől 17 óráig, azaz 6 óra 50 percen keresztül korlátozta.

A Testület a panaszos előállításának időtartamát két részletben vizsgálta meg: külön a helyszíni intézkedés során, külön pedig a kapitányság épületében kifejtett érdemi cselekmények során. A Testület külön értékelte, hogy a rendőrök több személlyel szemben intézkedtek. A panaszos az intézkedés helyszínén 10 óra 10 perctől kb. 12 óra és 12 óra 30 perc között, azaz összesen 2 óra 20 percig tartózkodott. A helyszínen a rendőrök több személyt szólítottak fel a szabálysértés abbahagyására, egyenként igazoltatták őket, majd egyenként próbálták meg őket a követendő magatartásra rábírní, majd amikor ennek nem tettek eleget, ellenszegültek, akkor a rendőrök az általuk alkotott élőláncból kiszakítva őket próbálták meg elvinni a személyeket a helyszínről. Az intézkedés alá vontak számára, különféle magatartásukra tekintettel, a helyszínen jelen lévő rendőrök számára figyelemmel a Testület úgy határozott, hogy ezen időtartam megfelelt az arányosság követelményének, így a következőkben a kapitányság épületében történeteket vizsgálta meg.

A panaszos a kapitányság épületében, pontosabban az előállító helyiségben tartózkodott 13 órától 17 óráig, azaz összesen négy órán keresztül. Érdemi cselekményként, bizonyítottan mindösszesen 1 perc terjedelemben hallgatták meg a vele szemben megindult szabálysértési eljárásban. Ezen kívül érdemi cselekmény pontos idejét tekintve a rendőrség nem adott érdemi tájékoztatást a Testületnek. Mivel a rendőrség becsatolta az előállítása során keletkező iratokat, így azok elkészítése közel egy órát vehetett igénybe. Ezekre figyelemmel megállapítható, hogy a panaszossal szemben kb. 1 óra és 1 óra 1 perc időtartamban hajtottak végre érdemi cselekményt, így összesen több mint három órán keresztül kellett a panaszosnak a rendőrkapitányságon tartózkodnia úgy, hogy vele szemben nem hajtottak végre érdemi cselekményeket. A Testület nem találta megalapozottnak a rendőrség érvelését tekintetben, hogy ezen időintervallumban a panaszoson kívül további hét személlyel szemben kellett

intézkedni ugyanazon cselekmény miatt. A Testület álláspontja szerint a három órányi holtidő nem felel meg az Rtv. 15. §-ában meghatározottaknak, így a panaszosnak indokolatlanul, szükségtelenül és aránytalanul hosszú ideig kellett a rendőrkapitányságon tartózkodnia. Erre figyelemmel a Testület álláspontja szerint a panaszos előállításának időtartama nem felelt meg az Rtv. 15. §-ában meghatározott követelményeknek, így véleménye szerint a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga súlyosan sérült.

Így a fentiekre tekintettel, a Testület álláspontja szerint a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga súlyosan sérült az előállítás ideje kapcsán, hiszen az nem felelt meg az Rtv. 15. §-ában foglalt arányossági követelménynek.

V.

A Testület a lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy az előállítás jogalapja kapcsán nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga. A Testület a panaszos előállítását arányosnak ítélte meg, így álláspontja szerint ennek kapcsán sem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga. Azonban a Testület a panaszos előállításának az ideje kapcsán a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető jogának a súlyos sérelmét állapította meg, hiszen az aránytalanul, szükségtelenül és indokolatlanul hosszú volt a jogkorlátozással elérni kívánt célhoz mérten.

VI.

A Testület álláspontja szerint a jogsérelem mértéke eléri azt a szintet, amely indokoltá teszi, hogy a Testület állásfoglalását megküldje az országos rendőrfőkapitánynak, ezért döntését a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki.

Budapest, 2016. február 4.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag